ความสัมพันธ์ระทว่างชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายของนักกีฬาหญิง กับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของทีมกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาแท่งชาติ ครั้งที่ 39

The Relationship among Somatotype, Body Dimension and Body Composition and Competitive Achievement of Female Softball Teams in the 39th National Games

> นพดล นิ่มสุวรรณ ¹ และ สุเมธ พรหมอินทร์ ² Nopadol Nimsuwan ¹ and Sumet Prom-in ²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การแข่งขันกับชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 โดยมีนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีการ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรทาโรยามาเน และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 121 คน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง ความยาวแขน และขา ความกว้างรอบอก ความยาวรอบแขนท่อนบน ความยาวรอบน่อง วัดไขมันใต้ผิวหนังบริเวณแขนท่อน บน แนวรอยกระดูกสะบัก เหนือปุ่มกระดูก เชิงกราน และบริเวณกลางน่อง และนำข้อมูลมาคำนวณ ปริมาณไขมันโดยใช้สูตรของคีล์ และโบรเซก (Keys and Brozek) คำนวณปริมาณกล้ามเนื้อโดยใช้ สูตรของคิตะกาวา (Kitagawa) และหาค่าชนิดรูปกายตามวิธีของฮีทและคาร์เตอร์ (Heath and Carter) หลังจากนั้นทำการบันทึกคะแนนผลการแข่งขันของนักกีฬาแต่ละทีมที่ทำได้ตั้งแต่การแข่งขันรอบแรก จนถึงรอบชิงชนะเลิศ ผลการวิจัยพบว่านักกีฬาซอฟท์บอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 ทุกตำแหน่ง มีชนิดรูปกายแบบ เมโส เอนโดมอร์ฟ ยกเว้นตำแหน่งผู้เล่นแดนหลังกลางที่มีชนิด รูปกายแบบเอนโด เอกโตมอร์ฟ และพบว่าความกว้างรอบอกของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงมีความสัมพันธ์ ทางลบกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

This research aimed to study the relationship among competitive achievement and somatotype, body dimension and body composition of female softball teams in the 39th National Games. The subjects of this study include 121 female softball players in the 39th National Games selected by Taro Yamane Fomula and Stratified Random Sampling method. The data were collected by weighing, measuring height, length of arm and leg, breast, arm and calf girth; measuring skinfold at triceps, subscapular,

¹²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ. สงขลา [.]Corresponding author : e-mail : nopadol.n@psu.ac.th

suprailiac and medial calf. Keys and Brozek's formula was used to calculate fat. Muscle percentage iscalculated by using Kitagawa's formula. Somatotype is measured and calculated by using Heath and Carter's method. The scores and results of competition of each player of each team from the first round through the final round were recorded. The findings were as follows. The average somatotype of female softball players in the 39th National Games is meso-endomorph except center fielder having endo-ectomorph. And somatotype, body dimension and body composition of female softball players, breast length is negatively correlated with competitive achievement at the level of .05

บทนำ

ขนาดและรูปร่างของร่างกายเป็นปัจจัย ที่สำคัญต่อการเล่นกีฬา หากนักกีฬามีขนาดและ รูปร่างของร่างกายที่เหมาะสมกับชนิดกีฬานั้นๆ ทำให้ได้เปรียบคู่แข่งขัน โดยเฉพาะด้านชีว กลศาสตร์ เพราะถือเป็นส่วนสนับสนุนการเล่น กีฬา ให้ขึ้นถึงขีดความสามารถสูงสุด ซึ่งขนาด และรูปร่างย่อมมีผลต่อความได้เปรียบ เสียเปรียบในการเล่น หากรวมกับทักษะความ สามารถเฉพาะบุคคลในชนิดกีฬานั้นๆด้วยแล้ว ขนาดและรูปร่างของนักกีฬาจะส่งผลต่อการ เคลื่อนไหว รวมถึงการใช้แรงในการเล่นและ ช่วยให้นักกีฬา แสดงความสามารถออกมาได้ อย่างเต็มที่

จากการที่กีฬาซอฟท์บอลไม่ได้กำหนด ขนาด รูปร่าง เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง ในการรับ คัดเลือกเป็นนักกีฬา ขึ้นกับผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ ทีม ว่าจะคัดเลือกรูปร่างอย่างไรจึงเหมาะสม เมื่อเป็นเช่นนี้ ทำให้หลายๆ ทีมแสวงหาและ คัดเลือกนักกีฬาที่มีรูปร่างใหญ่เข้ามาร่วมทีม เพื่อหวังได้เปรียบด้านรูปร่าง ซึ่งตรงกับสมบัติ กาญจนกิจ (2534 : 40) กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญ ยิ่งในการสรรหาหรือคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเตรียม การได้แก่ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง เพราะ ความสูงและน้ำหนักทำให้ได้เปรียบคู่ต่อสู้ โดยเฉพาะกีฬาประเภทปะทะคู่แข่งขัน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล รักบี้ฟุตบอล นักกีฬาที่มี น้ำหนักปานกลาง (60-89 กิโลกรัม) จะมีส่วน ช่วยในการพัฒนาความแข็งแรง ความคล่องตัว ความเร็ว และความอดทน การศึกษารูปร่าง และส่วนประกอบอื่นๆจะเป็นเครื่องมือในการ ช่วยพยากรณ์ความสามารถในการเล่นกีฬา ประเภทต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และยังเป็นข้อมูล ในการคัดเลือกนักกีฬาได้อย่างหนึ่ง การมีขนาด และส่วนประกอบของร่างกายที่แตกต่างกันจะ ทำให้การแข่งขันกีฬาเกิดการได้เปรียบ เสียเปรียบกันขึ้น ผ้ที่มีสัดส่วนของร่างกาย เหมาะสมก็จะประสบความสำเร็จ นักกีฬาที่มี ร่างกายไม่เหมาะสมกับประเภทกีฬาแต่ละชนิด จะทำให้เกิดการบาดเจ็บจากการเข้าร่วมการ แข่งขัน และฝึกซ้อมได้อีกด้วย

คณะผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนและผู้ควบคุม ทีมกีฬาซอฟท์บอลของมหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ จึงสนใจ และทำโครงการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ ระหว่างชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบ ของร่างกายของนักกีฬากับผลสัมฤทธิ์ การแข่งขันของทีมกีฬาซอฟท์บอล ในการ แข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39" โดยมี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาชนิดรูปกาย

ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายนักกีฬา ซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 2) เพื่อเปรียบเทียบชนิดรูปกาย ขนาดและองค์ ประกอบของร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอลในการ แข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 ที่มีตำแหน่งการ เล่นและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ การแข่งขันกับชนิดรูปกาย ขนาด และ องค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 ผู้วิจัย หวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อผู้ฝึกสอน บุคคลทั่วไปที่สนใจและผู้ที่ เกี่ยวข้องกับกีฬาซอฟท์บอลจะได้นำข้อมูล มาเป็นแนวทางในการพัฒนาร่างกายหรือ คัดเลือกรูปร่างของนักกีฬาซอฟท์บอลให้ เหมาะสมต่อไป

ในบทความวิจัยนี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึง เฉพาะผลการวิจัยชนิดรูปกาย ขนาด และ องค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง และความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน กับชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงในการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 เท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกาย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์การแข่งขันกับชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอล หญิง ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ณ จังหวัดชลบุรี ประจำปี 2553 จำนวน 121 คน ซึ่งเป็นนักกีฬา ที่จัดอยู่ในกลุ่มผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูง จำนวน 58 คน และนักกีฬาที่จัดอยู่ในกลุ่มผลสัมฤทธิ์ การแข่งขันต่ำจำนวน 63 คน จากทีมที่ เข้าแข่งขันทั้งสิ้น 9 ทีม คัดเลือกมาจากการ สุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Simple Random Sampling (SRS) จากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาด้วย วิธีการสุ่มแบบ Stratified Random Sampling ้ในครั้งแรก ซึ่งเลือกโดยการแบ่งกลุ่มนักกีฬาที่มี ผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูง คือทีมที่ชนะลำดับ ที่ 1-4 และนักกีฬาที่มีผลสัมถทธิ์ต่ำคือ ทีม ที่เหลือ และแบ่งตามตำแหน่งที่เล่นดังนี้ พิตเชอร์ (Pitcher) แคตเชอร์ (Catcher) ผู้เล่น เบส 1 (First Baseman) ผู้เล่นเบส 2 (Second Baseman) ผู้เล่นเบส 3 (Third Baseman) ผู้เล่นเสริมแดนหน้า หรือ ชอทสตอป (Short Stop) ผู้เล่นแดนหลังซ้าย (Left Fielder) ผู้เล่นแดนหลังกลาง (Center Fielder) ผู้เล่นแดนหลังขวา (Right Fielder)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลชนิด รูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกาย
1.1 ศึกษาวิธีการใช้เครื่องมือและ

อุปกรณ์การทดสอบต่าง ๆ อย่างละเอียด 1.2 ศึกษาวิธีการคำนวณของชนิด รูปกาย ความหนาแน่นของร่างกาย และ

ปริมาณกล้ามเนื้อของร่างกาย 1.3 อบรมวิธีการวัดส่วนสูง น้ำหนัก ความยาวแขน ความยาวขา

ความกว้าง รอบอก ปริมาณไขมันในใต้ผิวหนัง ความกว้างของกระดูก เส้นรอบวงแขนท่อนบน และบริเวณรอบน่อง ให้ผู้ช่วยวิจัยที่ทำหน้าที่ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวัดนักกีฬา

 1.4 เชิญนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีความเชี่ยวชาญในการวัดปริมาณไขมัน ใต้ผิวหนัง และความกว้างของกระดูก จำนวน
คน ร่วมเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูล ในครั้งนี้ และขอความอนุเคราะห์นักศึกษาจาก ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัย บูรพา จำนวน 10 คน ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัย

 1.5 ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับ การทดสอบและขั้นตอนต่าง ๆ แก่ผู้เข้ารับ การทดสอบและดำเนินการทดสอบ

 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลผล สัมฤทธิ์การแข่งขัน

2.1 จัดทำแบบบันทึกคะแนนของ
นักกีฬาเป็นรายบุคคล

2.2 ประชุมชี้แจงรายละเอียด ต่าง ๆ กับเจ้าหน้าที่บันทึกคะแนน

 2.3 จัดเจ้าหน้าที่บันทึกคะแนน ลงประจำสนามแข่งขันบันทึกคะแนนตั้งแต่ คู่แรกจนถึงคู่ชิงชนะเลิศ

2.4 จัดแบ่งคะแนนผลสัมฤทธิ์ การแข่งขันโดยการหาค่าเฉลี่ย (x) แล้วเลือก ออกมา 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ การแข่งขันสูง เปอร์เซนไทล์ที่ 76-100 และ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ เปอร์เซนไทล์ ที่ 1-75

การวิเคราะห์ข้อมูล

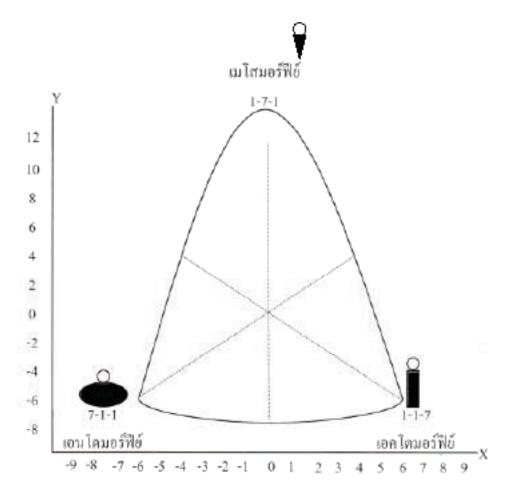
ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี ทางสถิติดังนี้

 คำนวณหาค่าเฉลี่ย (x) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของส่วนสูง น้ำหนัก ความยาวแขน ความยาวขา ความกว้างรอบอก ความหนาของปริมาณไขมันใต้ผิวหนัง และ ปริมาณกล้ามเนื้อของนักกีฬา ซอฟท์บอลนำ เสนอในแผนภาพและตารางประกอบความเรียง

 2. คำนวณหาความหนาแน่นของ ร่างกายโดยใช้สูตรของนางามิเนะ และซูซูกิ (Nagamine and Suzuki) และคำนวณ หาความหนาแน่นของปริมาณไขมันใต้ผิวหนัง โดยใช้สูตรของคีส์ และโบรเชก (Keys and Brozek) (วัลภา ตั้งจิตนุสรณ์. 2542 : 47)

3. คำนวณหาปริมาณกล้ามเนื้อโดย ใช้สูตรของคิตะกาวา (Kitagawa)

4. หาค่าชนิดรูปกาย โดยวิธีการ ตามหลักของฮีทและคาร์เตอร์ (อ้างถึงใน Ross and Marfell-Jones, 1991: 252 – 254)

ภาพประกอบ 2 แสดงแผนภาพชนิดรูปกาย

 หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของค่าชนิดรูปกายของนักกีฬาซอฟท์ บอลหญิงโดยจำแนกตามตำแหน่งแล้วกำหนด ชื่อชนิดรูปกายของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงโดย จำแนกตามตำแหน่ง

 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผล สัมฤทธิ์การแข่งขันกับชนิดรูปกาย ขนาด และ องค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 โดยใช้สถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง ชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกายนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ในการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 นี้ มีผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้

 ชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ ประกอบของร่างกายของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกายของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง

	นัก	ากีฬาหญิง
ตัวแปร	X	S.D.
ชนิดรูปกาย		
เอนโดมอร์ฟีย์ (Endomorphy)	4.590	1.196
เมโสมอร์ฟีย์ (Mesomorphy)	4.069	1.270
เอคโตมอร์พีย์ (Ectomorphy)	2.512	3.461
ขนาด		
ความสูง	159.946	5.251
น้ำหนัก	56.037	10.787
ความยาวแขน	70.715	3.556
ความยาวขา	94.008	10.486
ความกว้างรอบอก	84.161	6.497
ความยาวรอบแขนท่อนบน	26.764	2.994
ความยาวรอบน่อง	35.558	2.703
ความกว้างกระดูกต้นแขน	5.867	0.329
ความกว้างกระดูกต้นขา	8.525	0.672
องค์ประกอบของร่างกาย		
ปริมาณไขมัน (%)	19.623	4.276
ปริมาณกล้ามเนื้อ (%)	21.018	3.208

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของชนิดรูปกาย ขนาดและองค์ประกอบของร่างกาย นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง

> เซนติเมตร ความยาวรอบน่อง 35.558 เซนติเมตร ความกว้างกระดูกต้นแขน 5.867 เซนติเมตร ความกว้างกระดูกต้นขา 8.525 เซนติเมตร ปริมาณไขมัน 19.623 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณกล้ามเนื้อ 21.018 เปอร์เซ็นต์

จากตาราง 1 แสดงว่านักกีฬาหญิง มีเอนโดมอร์พีย์ 4.590 เมโสมอร์พีย์ 4.069 เอคโตมอร์พีย์ 2.512ค่าเฉลี่ยความสูง 159.946 เซนติเมตร น้ำหนัก 56.037 กิโลกรัม ความยาว แขน 70.715 เซนติเมตร ความยาวขา 94.008 เซนติเมตร ความกว้างรอบอก 84.161 เซนติเมตร ความยาวรอบแขนท่อนบน 26.764

inh i		` 8		18	, ,	Б	ĩ	26		ji			ų, su ir	:			-	
	I	T	1	1		1		1		ĩ		1	(MARINE)	T	(real line)	1	ł	Manual
	Ĩ	ä	ŗ	a	ŗ	a	'n	a	ı,	a	ų	a	ĮM	a	Ĩ	=	'n	=
(8) in	1012	5		83	Ā	III	872	ß		M	31	•		M		M	ΠE	ġ
(minu)	180	μ,	157,000	Ş	10.63	Ĩ	37.5	2015		121	1	Ţ		ģ		5	54	
(ماندا		H	2023	Ĩ	•	E71	BY B	ij	NV.	1921	R,	ļ	臣	11-01	5 12 1		11 M	1
(122	Đ		30	2			HTE	į	2	Ĩ	90	HAT.	ģ	į	Ņ		
(14) (22)		9		Ş	H	ĝ	•	Ę		5775	84K	M		SIDS		21.08		
		r H		2	2	Ξ.	2	F	с у	Xem	200	NGS.	Y	÷	N H		5	,
(m)	21 ME	326		3	242	Ş	2	112		197	36.07	5				1	1	110
(مرأ مأسد بعديد	島間	Ĩ	2002	5	1	1 MC	111			101	NHK.	ġ	31.7	ġ	Ч.	191	11 M	Ĩ.
		9	200	H	5	5	512		Å		55	9 8 1	ζ π ζ	Ŕ			NC3	2
(minimum)	9	5		Ţ	r F	2		15	ŧ	2	5	192	1	9	5	i i	5	
fin histo		Đ	171	Ş				191	214	36	Ň.	1 1 1		ĝ	3	Ē,	7 8	ţ
فستعلون	1 11	H		2 HL	2155		Ħ	Ĩ	3160	217	ň.	a.	126	191	-	55	3 41	5
وجيدين أأأتها بم	Ê	Ţ	ļ	EL1	Ş	Ĩ		ML1	ş	8	μų.	L	Ş	키	9	ŋ	μţ	1365
وبي معالكهما م	ţ,	XIII	115	1	128	9	ŝ	Ŧ	μ,		ļ	5	t.	Ē,	1981	Ĕ	ŝ	Ø
لببسط كمعام	225	Ţ		Ţ	105	140	1 m 6		3		229	90	24	101	Ş	HZ.		2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานของชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาหญิงจำแนกตามตำแหน่งการเล่น

จากตาราง 2 แสดงว่านักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ในตำแหน่งต่างๆ มีค่าเฉลี่ยความสูง น้ำหนัก ความยาวแขน ความยาวขา ความกว้างรอบอก ความยาวรอบแขนท่อนบน ความยาวรอบน่อง ความกว้างกระดูกต้นแขน ความกว้างกระดูกต้น ขา ปริมาณไขมัน ปริมาณกล้ามเนื้อ เอนโด มอร์พีย์ เมโสมอร์พีย์ และเอคโตมอร์พีย์ ที่แตก ต่างกันออกไปดังตัวเลขแสดงในตารางข้างต้น เมื่อนำค่าเฉลี่ยของขนาดรูปร่าง ความหนาแน่น ของร่างกาย และความหนาแน่นของปริมาณไข มันใต้ผิวหนังเหล่านี้มาคำนวณทางสถิติ ทำให้ สามารถกำหนดชื่อของชนิดรูปกายของนักกีฬา แตกต่างกันไปดังนี้

การกำหนดชื่อของชนิดรูปกายของ
นักกีฬาจำแนกตามตำแหน่งการเล่น

ตำแหน่งการเล่น	ชื่อชนิดรูปกาย
	นักกีฬาหญิง
พิตเชอร์ (Pitcher)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(4.498-4.124-2.318)
แคตเซอร์ (Catcher)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(4.881-4.155-1.974)
ผู้เล่นเบส 1 (First Baseman)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(4.739-4.335-2.075)
ผู้เล่นเบส 2 (Second Baseman)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(3.916-3.764-2.605)
ผู้เล่นเบส 3 (Third Baseman)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(4.639-4.367-1.841)
ผู้เล่นเสริมแดนหน้าหรือ ชอทสตอป (Short Stop)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(4.365-3.902-2.259)
ผู้เล่นแดนหลังช้าย (Left Fielder)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(4.670-3.847-2.407)
ผู้เล่นแดนหลังกลาง (Center Fielder)	เอนโด เอคโตมอร์ฟ
	(4.502-3.973-4.718)
ผู้เล่นแดนหลังขวา (Right Fielder)	เมโส เอนโดมอร์ฟ
	(5.072-4.165-2.025)

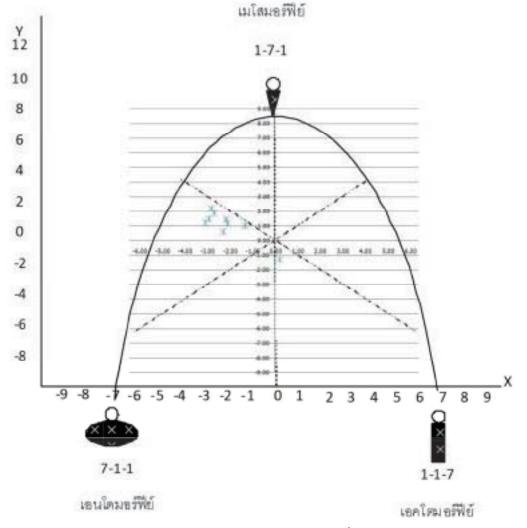
ตาราง 3 ชนิดรูปกายของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงจำแนกตามตำแหน่ง

เมื่อนำข้อมูลชนิดรูปกายของนักกีฬาซอฟท์บอล

หญิงที่ได้แต่ละตำแหน่งมาแสดงเป็นกราฟจะได้

ดังภาพประกอบ 2 นี้

จากตาราง 3 แสดงว่านักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ทุกตำแหน่งจะมีรูปกายชนิดเมโสเอนโดมอร์ฟ ยกเว้นตำแหน่งผู้เล่นแดนหลังกลางเพียง ตำแหน่งเดียวที่มีรูปกายชนิดเอนโดเอคโตมอร์ฟ

ภาพประกอบ 2 แสดงแผนภาพชนิดรูปกายของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงจำแนกตามตำแหน่ง

หน้าอกโตและเอวเล็ก ไหล่กว้าง ลำตัวตั้งตรง กล้ามเนื้อหน้าท้องเห็นได้ชัดเจน แต่อย่างไร ก็ตามพบว่านักกีฬาซอฟท์บอลหญิงตำแหน่ง ต่างๆ เหล่านี้มีปริมาณไขมันค่อนข้างเกินเกณฑ์ มีปริมาณไขมันเฉลี่ย 19.62 เปอร์เซนต์ และมี ปริมาณกล้ามเนื้อ (BMI) เฉลี่ย 21.01

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักกีฬา ซอฟท์บอลหญิงตำแหน่งต่างๆ มีลักษณะรูปร่าง สันทัด แข็งแรง มีกล้ามเนื้อที่สามารถมองเห็น ชัดเจน กระดูกใหญ่ และมีมัดกล้ามเนื้ออยู่ทั้ง บริเวณแขน ลำตัว และขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีแขนท่อนปลายโต ข้อมือ มือและนิ้วมือใหญ่

การที่นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงใน ดำแหน่งต่างๆ เกือบทุกดำแหน่งมีชนิดรูปกาย แบบเมโสเอนโดมอร์ฟนั้นถือเป็นเรื่องที่ เหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่ของแต่ละคน เพราะคุณสมบัติดังกล่าวเป็นลักษณะพื้นฐาน ที่ทำให้ผู้เล่นซอฟท์บอลหญิงทุกตำแหน่งมีความ ชำนาญในทักษะพื้นฐานสำคัญ 5 ประการ คือ การจับลูกบอล การขว้างลูกบอล การรับ ลูกบอล การตีและการวิ่งเข้าสู่เบส

การจับลูกบอลเป็นทักษะเบื้องต้นในการ ทำให้ลูกบอลเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง โดยใช้ส่วนประกอบของมือและนิ้วประคับ ประคองไม่ให้ลูกบอลหลุดจากมือ การจับโดย ทั่วไปมักใช้มือและนิ้วในการจับบังคับลูกบอล แล้วใช้แรงจากกล้ามเนื้อ ทำให้ลูกบอลเคลื่อนที่ ไป ดังนั้นเมื่อนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงมีลักษณะ รูปร่างสันทัด แข็งแรง มีกระดูกใหญ่ และมี มัดกล้ามเนื้ออยู่ทั้งบริเวณแขน ลำตัว และขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีแขนท่อนปลายโต ข้อมือ มือและนิ้วมือใหญ่ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของ นักกีฬาที่มีชนิดรูปกายแบบ เมโส เอนโดมอร์ฟ นี้จึงเป็นคุณสมบัติที่ดีต่อนักกีฬาที่จะช่วยให้ นักกีฬาสามารถจับลูกได้ถนัด กระชับและมั่นคง มากยิ่งขึ้น

ส่วนการขว้างและการรับลูกบอลก็เช่น เดียวกัน การขว้างลูกบอลในกีฬาซอฟท์บอล มีอยู่หลายแบบ ขึ้นกับโอกาสที่จะใช้ว่า สถานการณ์ใดควรใช้แบบใด และการจะทำให้ ได้ดีนั้นจะต้องฝึกหัดหรือซ้อมการขว้างอยู่ เป็นประจำ จนเกิดความชำนาญ เพราะ จุดมุ่งหมายก็เพื่อความรวดเร็วและแม่นยำ การรับลูกบอล เป็นทักษะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ที่ผู้เล่นต้องฝึกให้เกิด

ความชำนาญ รวดเร็ว ว่องไวและปลอดภัย เพื่อจะได้รับลูกให้ได้ง่ายที่สุด ซึ่งการรับ มีลักษณะที่แตกต่างกัน ตามวิถี ระดับและ ทิศทางของลูกที่พุ่งมาหาผู้รับ ถ้าการรับ มีประสิทธิภาพ ทำให้ทีมผู้เล่นฝ่ายรุก เล่นได้ ยากและออกจากการแข่งขันครบ 3 คน โดยเร็ว ในการรุกอินนิง (Inning) นั้น ๆ เป็นการป้องกัน การเสียรัน (Run) และได้โอกาสในการกลับมา เป็นทีมผู้เล่นฝ่ายรุกเข้าทำรัน ดังนั้นหากนักกีฬา ซอฟท์บอลหญิงมีลักษณะรูปร่างหรือสันทัด แข็งแรง มีกระดูกใหญ่ แขนท่อนปลายโต ข้อมือ มือและนิ้วมือใหญ่ หรือมีชนิดรูปกาย แบบแบบเมโส เอนโดมอร์ฟ ก็จะเป็นข้อดี ต่อการขว้างและการรับลูกบอลย่างยิ่ง กล่าวคือ เมื่อนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงมีรูปร่างที่สันทัด แข็งแรง ทำให้สามารถขว้างลูกบอลได้แรงขึ้น ทำให้คู่ต่อสู้รับลูกยากขึ้น เช่นเดียวกับการรับลูก เมื่อนักกีฬามีร่างกายสันทัด แข็งแรง มีกระดูก ใหญ่ แขนท่อนปลายโต ข้อมือ มือและนิ้วมือ ใหญ่ก็จะช่วยให้ความสามารถในการรับลูกได้ดี ยิ่งขึ้น สามารถรับลูกบอลที่คู่ต่อสู้ตีส่งมา ด้วยความแรงและเร็วได้ง่ายกว่าและแม่นยำ และสามารถจับลูกได้ถนัด กระชับและมั่นคง มากยิ่งขึ้น โอกาสที่จะทำให้ลูกบอลตกจึง มีน้อยลง

เช่นเดียวกับการตี ซึ่งเป็นการเริ่มต้น ของการทำรัน ของทีมผู้เล่นฝ่ายรุก โดยใช้ไม้ดี ลูกบอลจาก การพิตช์ของพิตเชอร์ เข้าสนาม แข่งขัน แล้ววิ่งไปยังเบสต่าง ๆ การตีจึงเป็น ทักษะส่วนบุคคลที่สำคัญหรือเป็นหัวใจของทีม ผู้เล่นฝ่ายรุก การตีที่ดีจึงเปรียบเสมือนอาวุธหรือ เครื่องมืออย่างหนึ่ง ที่จะทำให้ได้เปรียบในการ แข่งขัน คือ ทำให้ทีมได้รับชัยชนะ การจะมี

เข้าสูโฮมเพลต กล่าวคือในการวิ่งเข้าสู่เบสนั้น นักกีฬาจะต้องมีความเร็วและความแข็งแรงเพื่อ ที่จะสามารถวิ่งเข้าสู่เบสได้เร็วที่สุด ดังนั้นเมื่อ นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงมีชนิดรูปกายแบบเมโส เอนโดมอร์ฟ คือมีลักษณะรูปร่างสันทัด แข็งแรง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีมัดกล้ามเนื้อ อยู่ทั้งบริเวณขามาก ทำให้ผู้เล่นมีกำลังขาที่ แข็งแรงสามารถวิ่งได้เร็วขึ้น

อย่างไรก็ตามการที่นักกีฬาซอฟท์บอล หญิงเกือบทุกตำแหน่งมีชนิดรูปกายแบบเมโส เอนโดมอร์ฟ ยกเว้นผู้เล่นแดนหลังกลาง (Center Fielder) ที่มีชนิดรูปกายแบบเอนโด เอคโตมอร์ฟ นั้น ก็ไม่ได้หมายความว่าชนิด รูปกายดังกล่าวจะสามารถทำให้ทีมซอฟท์บอล หญิงสามารถชนะการแข่งขันเสมอไป ด้วยเหตุ นี้ผู้วิจัยจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชนิด รูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกาย นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน กีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ด้วย โดยผลการวิจัยสรุปได้ ตามตารางต่อไปนี้

 ความสัมพันธ์ของชนิดรูปกาย ขนาด และ องค์ประกอบของร่างกายของนักกีฬาหญิงและ ผลสัมฤทธิ์ในการแข่งขัน

ทักษะการตีที่ดีขึ้นกับความสามารถของแต่ละ บุคคล ที่ต้องทุ่มเทขยันในการฝึกซ้อมจนเกิด ความชำนาญ ถึงแม้จะฝึกซ้อมจนเกิดทักษะ การตีที่ดีเพียงใด ท่าทางการตีที่ถูกต้อง ความสัมพันธ์ในการถ่ายน้ำหนักส่งแรงในการตี ได้อย่างเหมาะสม กลมกลืนและต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ชนิด ของรูปกายแปรผันโดยตรง เมื่อนักกีฬาซอฟท์ บอลหญิงมีชนิดรูปกายแบบเมโส เอนโดมอร์ฟ กล่าวคือมีลักษณะรูปร่างหรือสันทัด แข็งแรง โดยเฉพาะมีกระดูกใหญ่ แขนท่อนปลายโต ข้อมือ มือและนิ้วมือใหญ่ ก็จะช่วยให้การตี ลกบอลหรือมีการถ่ายน้ำหนักส่งแรงในการตี ลูกบอลได้ดี สามารถตีลูกได้แรงและเร็วมากขึ้น ทำให้คู่ต่อสู้สามารถรับลูกบอลได้ยากขึ้นและ มีโอกาสที่จะรับลูกบอลพลาดหรือทำลูกบอลตก ได้ง่ายกว่า

การวิ่งเข้าสู่เบส เป็นลักษณะสำคัญของ ทีมผู้เล่นฝ่ายรุก เพื่อครอบครองเบสต่าง ๆ จะเริ่มต้นภายหลังการตีลูกบอลเข้าสนามหรือ ภายหลังกรรมการสั่งให้เดิน หากมีผู้วิ่งที่อยู่บน เบสจะเริ่มหลังจากลูกบอลหลุดออกจากมือพิต เซอร์ การวิ่งเข้าสู่เบส 1 เบส 2 เบส 3 หรือ

ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละของผลสัมฤทธิ์การแข่งขันในกลุ่มต่ำ และกลุ่มสูงของนักกีฬาหญิง จำแนกตามตำแหน่งการเล่น

							fasiereis					
			ł	Ĩ	Ĩ		ļ	Į]				-
		ſ				,	7	F	1			3
		ľ	Ē	8	IJ	N	ti.		M	*		Ē
		đ	Ä			1		4		-	7	
	1	ľ	8	.	# J	2	47	**	4 1	11	4 4	9
		đ	Ű.	Ľ.	1	ĩ	Ē		Í	ii.	P	
Ľ		٢	ž			32	ġ,			3		313

จากตาราง 4 แสดงว่านักกีฬาหญิงที่มี ผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำในตำแหน่งพิตเชอร์ (Pitcher) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 ตำแหน่งแคตเชอร์ (Catcher) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ตำแหน่งผู้เล่นเบส 1 (First Baseman) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ตำแหน่งผู้เล่นเบส 2 (Second Baseman) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตำแหน่ง ผู้เล่นเบส 3 (Third Baseman) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 ตำแหน่งผู้เล่นเสริมแดน หน้าหรือ ชอทสตอป (Short Stop) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ตำแหน่งผู้เล่น แดนหลังซ้าย (Left Fielder) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ตำแหน่งผู้เล่น แดนหลังกลาง (Center Fielder) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ตำแหน่งผู้เล่นแดน หลังขวา (Right Fielder) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8

ส่วนนักกีฬาหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ การแข่งขันสูง ในตำแหน่งพิตเชอร์ (Pitcher) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 ตำแหน่ง แคตเชอร์ (Catcher) จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.5 ตำแหน่งผู้เล่นเบส 1 (First Baseman) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ตำแหน่งผู้เล่นเบส 2 (Second Baseman) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตำแหน่ง ผู้เล่นเบส 3 (Third Baseman) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ตำแหน่งผู้เล่นเสริม แดนหน้าหรือ ชอทสตอป (Short Stop) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 ตำแหน่ง ผ้เล่นแดนหลังซ้าย (Left Fielder) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ตำแหน่งผู้เล่น แดนหลังกลาง (Center Fielder) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ตำแหน่งผู้เล่นแดน หลังขวา (Right Fielder) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกายนักกีฬาหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ

<u></u>	i	ľ	-	ŕ	F	n	ļ	Ľ	ľ	•	 		÷			<u> </u>		÷				
	-	4		4	ţ6a	-				-							1	84	*		-	83
	2		1				ī		н		н	٩	н	٩	ī	•	1	•				
	I			ĥ	E	Ĕ	E	Ê	ļ		ļ	E.	E	ģ	I		Ì	1				
		-	1	8.0	-	-	-	-	1	-		-					•					
	T			-	4	-	1	-	-	18	-	18			-	-	•	22				
		-	-	•		1		1				28	-	3	-	-	•	2				
alaa (a	-	15	_	-			-	-		-	-	13		•								
	-	•	21	7 0	10	-		-	3	187	-	18	-	-	-	•	_	-				
a da n	-	578	2	278	18			1		2	-	18	-	3				1 35				
- 	-	-	-	-	u	1 4	1	-	9	-	-	-	•		-		a					
	-		-		u	200	1	1	9	18	1	18	2	L I	3		3					
	2			-	1	1	1	1	182	5	28	-	3	L								

ตาราง	6	แสดงค่าเฉลี่ย	และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ของชนิดรูปกาย	ขนาด	และองค์ประกอบของ
ร่างกาย	เนัก	กีฬาหญิงที่มีผล	สัมฤทธิ์การแข่งขันสูง			

H	-		-		÷		Ļ		Ļ		<u> </u>	÷.	Ļ	1	Ļ	<u> </u>	÷	-
	-	•	-	•	-	-	-	-	-	-	-	-	þe	-	-			
	ī	•	ī	D	Ē	•	Ī	•	Ē		ī	•	Ē		Ī	•	ī	
į		ă	ļ	ĝ	ľ	HD		ľ	ł	L	88	9		J			Ē	ĥ
ي يتم	_		-	=	-	-	-	•			- 33	-		- 13	5	-	11	-
	-			1	-	20	-	-		540	-	-	1	18		-		18
	•••	2		-	•	- 08		a	•	2	13	-			•	•		1
en fan je je	_	-		-		H			_	180		-64		-	_			-
- 		-	-	120		-	-	22	-	u	-		-	-		-	22	18
يبكعت	- 23	зш		L	-	-	-	5	-	1		-	2	2	-	-	-	18
the state of the s			-	u	-		1		-03		- 40	-	-	1	-	-	20	18
ter title and the second s	- 69	-	-	u	- 74		18	=	-		-	-	u	1	-	•••	-	187
			1				1				1			1			H	1

ความยาวรอบน่อง ความกว้างกระดูกต้นแขน ความกว้างกระดูกต้นขา ปริมาณไขมัน ปริมาณ กล้ามเนื้อ เอนโดมอร์พีย์ เมโสมอร์พีย์ และ เอคโตมอร์พีย์ ดังรายละเอียดต่างๆ ที่ปรากฏใน ตารางข้างต้น

จากตาราง 5, 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐานของชนิดรูปกาย ขนาด และ องค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาหญิงที่มี ผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำและสูง ซึ่งพบว่านัก กีฬาซอฟท์บอลหญิงในตำแหน่งต่างๆ มีค่าเฉลี่ย ความสูง น้ำหนัก ความยาวแขน ความยาวขา ความกว้างรอบอก ความยาวรอบแขนท่อนบน

ชนิดรูปกาย	ความ สูง	น้ำหนัก	ความ ยาวแขน	ความ	ความ กว้าง รอบ อก	ปริมาณ ไขมัน	ปริมาณ กด้าม เนื้อ	เอนโด มอร์ที่ย์	เมโสม อร์พีย์	เอคโต มอร์พีย์	ผล สัมฤทธิ์ การ แข่งขัน
ความสูง	-										
น้ำหนัก	.447**	-									
ความยาวแขน	.717**	.446**	-								
ความยาวขา	.382**	0.093	.390**	-							
ความกว้างรอบอก	.238**	.801**	.284**	0.031	-						
ปริมาณไขมัน	0.094	.703**	0.178	0.005	.770**	-					
ปริมาณกด้ามเนื้อ	.513**	.958**	.476**	0.115	.679**	.479**	-				
เอนโดมอร์พีย์	-0.046	.646**	0.11	-0.066	.751**	.946**	.438**	-			
เมโสมอร์พีย์	266**	.579**	-0.15	202*	.676**	.647**	.471**	.715**	-		
เอคโตมอร์พี ย์	-0.004	636**	-0.089	0.038	252**	258**	699**	248**	318**	۰	
ผลสัมฤทธิ์การ แข่งขัน	- 0.07	- 0.14	0.03	0.089	213*	-0.033	- 0.176	-0.086	- 0.166	-0.008	۳

ตาราง 7 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายนักกีฬาหญิงกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน

N = 121 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่าชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายของนักกีฬาซอฟท์ บอลหญิงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการ แข่งขันซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าความกว้างรอบอกของนักกีฬา หญิงมีความสัมพันธ์ในทางลบกับผลสัมฤทธิ์การ แข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยชนิดรูปกาย ขนาด และ องค์ประกอบของร่างกายของนักกีฬาซอฟท์บอล หญิงครั้งนี้พบว่านักกีฬาซอฟท์บอลหญิงในการ แข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 ทุกตำแหน่ง มีค่าเฉลี่ยชนิดรูปกายแบบเมโส เอนโดมอร์ฟ ยกเว้นตำแหน่งผู้เล่นแดนหลังกลาง (Center Fielder) ที่มีชนิดรูปกายแบบเอนโด เอคโตมอร์ฟ และพบว่านักกีฬาหญิงทุกตำแหน่ง มีชนิดรูปกายโน้มเอียงมาทางเอนโดมอร์ฟีย์ นอกจากนี้การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชนิด รูปกาย (เอนโดมอร์ฟีย์ เมโสมอร์ฟีย์ เอคโต มอร์ฟีย์) ขนาด (ความสูง น้ำหนัก ความยาว แขน ความยาวขา) และองค์ประกอบของ ร่างกาย (ปริมาณไขมัน ปริมาณกล้ามเนื้อ) ของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงกับผลสัมฤทธ์ การแข่งขันพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นความ กว้างรอบอกของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์ ในทางลบกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงที่มีความกว้างรอบอกสูง จะมีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูง ส่วนนักกีฬาซอฟท์ บอลหญิงที่ความกว้างรอบอกน้อยจะมีผล สัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบ ชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกายของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ในการ แข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39 และทราบความ สัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน ของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวงการกีฬาซอฟท์ บอลของไทยต่อไป โดยผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนา การคัดเลือก และการฝึกซ้อม นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง

1.1 จากผลการวิจัยที่พบความ สัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือก นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงโดยทั่วไปไม่ควรคำนึง ถึงชนิดรูปกาย ขนาดและองค์ประกอบร่างกาย แต่เพียงด้านเดียวแต่ควรคำนึงถึงองค์ประกอบ ด้านอื่นๆ เช่น เรื่องสมรรถภาพทางกาย ทักษะ และประสบการณ์ในการแข่งขัน ซึ่งมีความ สำคัญไม่หยิ่งหย่อนไปกว่าชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายของนักกีฬา ยกเว้นความกว้างรอบอกของนักกีฬา เพราะ ผลการวิจัยที่พบครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าความกว้าง รอบอกของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงในตำแหน่ง ต่างๆ ของกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูง มีค่าสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ และเมื่อพิจารณาเปอร์เซ็นต์ปริมาณกล้ามเนื้อ

ประกอบควบคู่ไปด้วยแล้ว จะเห็นว่ามี ความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงที่มีความกว้างรอบอก มากจะมีเปอร์เซนต์ปริมาณกล้ามเนื้อมาก ยกเว้นนักกีฬาในตำแหน่งแคตเชอร์ตำแหน่ง เดียวที่มีความกว้างรอบอกน้อยกว่าเปอร์เซ็นต์ ปริมาณกล้ามเนื้อด้วย จากข้อค้นพบนี้ทำให้เชื่อ ได้ว่าความกว้างรอบอกจึงเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญสำหรับนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง เพราะ จะมีผลต่อการเคลื่อนที่ การขว้าง การรับ และ การวิ่งของนักกีฬา

1.2 ผู้เกี่ยวข้องในการคัดเลือกและ การฝึกซ้อมนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ควรนำ ข้อมูลเกี่ยวกับชนิดรูปกาย ขนาดและองค์ ประกอบร่างกายของนักกีฬาหญิงระหว่างกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำกับผลสัมฤทธิ์การ แข่งขันสูงรายตำแหน่งในการแข่งขันครั้งนี้ไป ร่วมพิจารณาสำหรับคัดเลือกและการฝึกซ้อม นักกีฬาแต่ละตำแหน่งตามรายละเอียดดังนี้

นกกพาแตละตาแทนงตามวายละเอยตดงน
ดำแหน่งผู้เล่นเบส 1 และตำแหน่ง
ผู้เล่นเบส 3 การวิจัยครั้งนี้พบว่าองค์ประกอบ
ร่างกายด้านความสูง ความยาวแขน ความยาว
ขาของนักกีฬากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูง
มีค่าสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ
แสดงว่าองค์ประกอบร่างกายด้านความสูง
ความยาวแขน ความยาวขา มีความจำเป็น
สำหรับตำแหน่งดังกล่าวนี้

การวิจัยครั้งนี้เห็นความสัมพันธ์
และความสำคัญของเปอร์เซนต์ปริมาณไขมัน
และเปอร์เซนต์ปริมาณกล้ามเนื้อในนักกีฬา
ซอฟท์บอลหญิง กล่าวคือ ปริมาณไขมันของ
นักกีฬากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูงมีค่า
เปอร์เซนต์ปริมาณไขมันต่ำกว่าของนักกีฬากลุ่ม

ที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ แต่กลุ่มที่มี ผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูงมีเปอร์เซนต์ปริมาณ กล้ามเนื้อสูงกว่าของนักกีฬากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ การแข่งขันต่ำในทุกตำแหน่งยกเว้นในตำแหน่ง แคตเซอร์ที่เปอร์เซนต์ปริมาณไขมันของกลุ่มที่มี ผลสัมฤทธิ์การแข่งขันสูงมีค่าเปอร์เซนต์ปริมาณ ไขมัน สูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ แต่เปอร์เซนต์ปริมาณกล้ามเนื้อของกลุ่มที่มีผล สัมฤทธิ์การแข่งขันสูงกลับมีเปอร์เซนต์ปริมาณ กล้ามเนื้อน้อยกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขันต่ำ แต่เปอร์เซนต์ปริมาณกล้ามเนื้อของกลุ่มที่มีผล สัมฤทธิ์การแข่งขันสูงกลับมีเปอร์เซนต์ปริมาณ กล้ามเนื้อน้อยกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน ต่ำ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬา ชอฟท์บอลหญิงควรจะพัฒนานักกีฬาให้มี ร่างกายที่มีปริมาณไขมันต่ำ และมีปริมาณกล้าม เนื้อสูง เพื่อให้ศักยภาพในการเล่นของนักกีฬามี ประลิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนา นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงในระดับจังหวัดหรือ ระดับภาค ควรให้นักกีฬาได้มีโอกาสในการฝึก ช้อมโดยการสนับสนุน ช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะต้นสังกัดทั้งระดับจังหวัดและภาค เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางกาย และทักษะ ต่างๆ ที่จำเป็นสำหรบกีฬาชนิดนี้ เพื่อพัฒนา ขีดความสามารถในการเล่นให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะ ส่งผลให้มาตรฐานการเล่นกีฬาซอพท์บอลของ ไทยสูงขึ้น เมื่อมาตรฐานการเล่นสูงขึ้น ก็จะทำให้มีผู้สนใจหันมาเล่นกีฬาชนิดนี้มากขึ้น และทำให้สามารถคัดเลือกนักกีฬาซอฟท์บอล หญิง ที่มีความสามารถและมีศักยภาพในการ เล่นสูงสำหรับการแข่งขันในระดับชาติทำได้ง่าย ยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถทำให้การได้รับการ สนับสนุนจากองค์กรหรือผู้ผลิตสินค้ากีฬามาก ยิ่งขึ้นด้วย

2.3 การกีฬาแห่งประเทศไทย และฝ่ายเทคนิคกีฬาสมาคมกีฬาซอฟท์บอล สมัครเล่นแห่งประเทศไทยควรจะแจ้งให้สมาคม กีฬาระดับจังหวัดหรือระดับภูมิภาคได้รับรู้ว่า ชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกายนักกีฬาเป็นพื้นฐาน และปัจจัยหนึ่งใน การคัดเลือกนักกีฬาเข้าสู่ระดับชาติ

ข้อเสนอแนะเพื่อทำวิจัยครั้งต่อไป

 3.1 ควรเปรียบเทียบชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายระหว่างนัก กีฬาซอฟท์บอลหญิงของประเทศต่าง ๆ ในทวีป เอเซีย และระหว่างนักนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ของทวีปเอเชียกับทวีปอื่นๆ

3.2 การศึกษาวิจัยในเชิง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การแข่งขันกับ ชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของ ร่างกายของนักกีฬานั้น ควรจะศึกษาจากชนิด กีฬาที่มีผลการแข่งขันที่เป็นสถิติหรือประเภท บุคคล เช่น กรีฑา ว่ายน้ำ หรือประเภทบุคคล ที่ต้องใช้สมาธิอย่างมากในการแข่งขัน เช่น ยิงปืน โบว์ลิ่ง ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูล ผลการแข่งกันเป็นรายบุคคล หากเป็นกีฬา ประเภททีมจะต้องใช้ผู้ช่วยวิจัย ใช้เวลาในการ ติดตามผลการเล่นของนักกีฬาแต่ละคนทั้ง 2 ทีมที่เข้าแข่งขันในแต่ละครั้ง และแต่ละคู่เป็น จำนวนมาก

1.4. ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนา

นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงในระดับชาติหรือ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลและส่งนักกีฬา ซอฟท์บอลหญิงเข้าร่วมการแข่งขัน ควรจัด งบประมาณเพื่อการฝึกซ้อมให้มีระยะเวลานาน เพียงพอ เพื่อให้นักกีฬาซอพท์บอลได้มีโอกาส ฝึกซ้อมเป็นทีมในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อที่ จะช่วยพัฒนารูปแบบ ทักษะการเล่น และความ สัมพันธ์ในการเล่นเป็นทีมของแต่ละตำแหน่ง ที่มีความจำเป็น นอกเหนือจากการพัฒนา สมรรถนะทางกาย และทักษะต่างๆ ที่จำเป็น พื้นฐาน เพราะการที่นักกีฬาสามารถสร้าง ความสัมพันธ์ในการเล่นในทีมที่ดี ก็จะสามารถ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการแข่งขันดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่น แห่งประเทศไทยต้องร่วมมือกับการกีฬา แห่งประเทศไทยกำหนดให้กีฬาซอฟท์บอลเป็น กีฬาที่ต้องจัดให้มีในการแข่งขันระดับชาติ ทั้งในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เพื่อส่งเสริม พัฒนา กีฬาชนิดนี้อย่างต่อเนื่อง 2.2 กระทรวงศึกษาธิการต้อง ร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทยเสนอ ให้มีการเปิดสอนกีฬาชนิดนี้ในหลักสูตรระดับ ต่างๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ ให้คนไทยรู้จักกีฬา ดังกล่าวเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- วัลภา ตั้งจิตนุสรณ์. (2542). **ความสามารถในการวิ่ง 400 เมตรกับขนาดและส่วนประกอบของร่างกาย** ของนักวิ่ง 400 เมตร ชายและหญิงทีมชาติไทย. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศักดิ์ เวชแพทย์ และกันยา ปาละวิวัฒน์. 2528. **สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย.** กรุงเทพฯ : เทพรัตน์การพิมพ์.
- ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส และคณะ. (2545). **รายงานการวิจัยเรื่องสมรรถภาพการใช้พลังงานแบบไม่ใช้** ออกซิเจนในนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงเฉพาะตำแหน่ง. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา แห่งประเทศไทย.
- สราวุธ กุสุมภ์. (2546.) **ขนาด ส่วนประกอบและชนิดรูปกายของนักรักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันกีฬา** แห่งชาติ ครั้งที่ 33. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุจิตรา บุญสวน. (2544). **ขนาดและส่วนประกอบของร่างกาย ของนักบาสเกตบอลกับผลการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Casagrande, G. & Viviani, F. (1993). "Somatotype of Italian Rugby Players", The Journal of Sports Medicine and Physical Fitness. 33, 1 (March) : 65-69.
- Ross, William D. and Michael J. Marfell Jones. (1991). "kinanthropomety", in Physiological Testing of The High Performance Athlete. Edited by Mac Dougall Duncan J. and other : P. 223-283. Compaign : Human Kinetics Publishers.